

به نام خدای حکیم

بچه ها؛ حیوانات در تولید مثل دو دسته اند: بچه زا و تخم گذار. حیوانات بچه زا مثل گربه، گوسفند، شیر و... در یک مرحله بچه ی خودشون رو به دنیا میارن، اما حیوانات تخم گذار مثل مرغ، آفتابپرست، ماهی و... در دو مرحله بچه شون به دنیا میاد؛ مرحله ی اول به شکل تخم و مرحله ی دوم هم از توی تخم بیرون میان.

آفتاب پرست در حال بیرون آمدن از تخم

کره اسب تازه متولد شده در کنار مادرش

شاید یکی از علت هایی که بعضی از حیوانات تخم گذار آفریده شده اند این باشد که مادر اون حیوانات اگر مجبور بودند صبر بکنند تا بچه شون در شکمشون به طور کامل رشد کنه، نمی تونستن دیگه سریع حرکت کنن و حیوانات دیگه اون ها رو راحت شکار می کردند؛ مثلا فکر کنید پرنده گانی که پرواز می کنند به جای تخم گذاری مجبور بودن که مدت طولانی تری فرزند خودشون رو در شکمشون نگه دارند، اون وقت دیگه نمی تونستن پرواز کنند.

اما بچه ها؛ یادتون هست که ما گفتیم در هر چیزی که خداوند آفریده برای ما نشانه یا آیت هایی هست که ما با فکر کردن اون ها رو پیدا می کنیم. به نظر شما توی این به دنیا اومدن حیوانات به دو روش، علاوه بر این که ما قدرت خدا رو می بینیم، چه آیتی هست؟

یکی از چیزهایی که به ما یاد میده اینه که بفهمیم خیلی از فکرها و تصمیم های ما هم دو مرحله ای هستند و سریع به نتیجه نمی رسند. تا به حال برامون اتفاق افتاده که یک فکر خوبی رو با عجله کردن برای اجرا، کلا خراب کردیم. عجله خیلی وقت ها کار رو نابود می کنه و اجازه نمی ده که تخم مرغ فکر ما تبدیل به جوجه بشه. البته حواسمون باید باشه که خیلی هم نباید طول بدیم و انجام کارمون رو کش بدیم، بلکه باید با برنامه ریزی دقیق و توکل به خدا فکر های خوبمون رو عملی کنیم.

هر چیزی برای رسیدن نیاز به زمان داره، مثلا نمی شه دانه ی سیب رو توی خاک بکاریم و بگیم باید همین فردا به من میوه بده! نه باید صبر کنیم و بهش رسیدگی کنیم تا کم کم از دل خاک بیرون بیاد و بعد از چند وقت برگ و بار بده.

دوستای خوبم، این آیت یه داستان خیلی قشنگ داره که این پایین براتون میذارم، حتما داستان رو بخونید تا دقیق متوجه بشید که منظور ما از این آیت چی بوده.

در ضمن، می تونید برای این آیت کاردستی زیر رو هم درست کنید:

